

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/221/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712206001
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1712206001.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého I. E., O.. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, Moyzesova 2, Pezinok, pracovisko Senec, dieťa rodičov: matka - P.. M. L., bytom F., R.. F. XXXX/XX, zast. NIKU & partners, s.r.o., AK Bratislava, Prokopa Veľkého 51, a otec - C.. P. E., bytom O., Š. XXX, zast. Mgr. Štefanom Jakabom, advokátom, AK Košice, Žižkova 6, za účasti Okresnej prokuratúry Pezinok v Pezinku, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie obidvoch rodičov proti rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok, č.k. 9P 72/2012-1259 zo dňa 04.03.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého I., O.. XX.XX.XXXX sumou XXX € mesačne od 05.04.2012 do 07.10.2012, od 08.10.2012 do 30.04.2014 sumou 500 € mesačne a od 01.05.2014 sumou XXX € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky maloletého vopred.

V časti úpravy styku otca s maloletým I. sa rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že sa upravuje styk otca s maloletým I. v nepárnom kalendárom týždni v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v párnym kalendárom týždni v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. s výnimkou liečebných pobytov maloletého s tým, že otec maloletého v určený deň a hodinu prevezme a odovzdá maloletého v mieste bydliska matky a maloletého.

V časti zročného výživného sa rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa zveril maloletého I., O.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na maloletého I. mesačne sumou XXX € od 05.04.2012 do 28.02.2014, a od 01.03.2014 sumou XXX €, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Zročné výživné na maloletého I. za obdobie od 05.04.2012 do 28.02.2014 v sume X.XXX € uložil otcovi zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Upravil styk otca s maloletým I. každý párný víkend v kalendárnom roku v čase od soboty od 9.00 hod do nedele do 18.00 hod., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok od 9.00 hod do 18.00 hod., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v piatok od 15.00 hod do 18.00 hod. tak, že otec si v uvedené dni a hodiny prevezme dieťa v mieste obvyklého pobytu maloletého dieťaťa a v uvedené dni a hodiny vráti maloleté

dieťa späť matke v mieste obvyklého pobytu maloletého dieťaťa. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého vec právne posúdil vec podľa článku 3, § 24 ods. 3, 4, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 26, § 65 ods. 1, § 62 ods. 2, 3, 4, § 75 ods. 1 Zák. o rodine. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému I. je dôvodný. Maloletý sa narodil z mimomanželského vzťahu, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, od februára 2012 sa o maloletého stará matka sama. Súd prvého stupňa v starostlivosti o maloletého nezistil žiadne nedostatky, skonštatoval, že zdravotný stav maloletého je stabilizovaný, zlepšený a doposiaľ praktizovaná liečba bola účinná. So zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky súhlasil aj otec. Pri určovaní výšky výživného zohľadnil súd prvého stupňa vek maloletého, jeho zdravotné problémy, príjem oboch rodičov. Matka bola v čase rozhodovania súdu prvého stupňa na rodičovskej dovolenke, otec podniká a jeho príjem bol riadne zdokladovaný. Príjem otca ustálil súd prvého stupňa na sumu X.XXX € mesačne. Pri určovaní výživného súd prvého stupňa vychádzal z polovice nákladov, ktoré matka vyčísli na maloletého, a to v prvom roku života asi XXX € a v roku 2013 sumou XXX €, bez nákladov na liečebné pobyty. Súd prvého stupňa sa nestotožnil s argumentáciou otca, že jeho príjem mu umožňuje uhrádzať mesačne iba XXX €, keď otec je podnikateľ, vykazuje zisk v podnikaní a preto súdom určené výživné je schopný uhrádzať. Vo zvyšku súd návrh zamietol, matka požadovala mesačné výživné XXX € od februára 2012 späť. Otec spochybňoval, že maloletý je odkázaný na liečbu v R. Centre a uviedol, že štátne rehabilitačné zariadenia hradené poisťovňou dokážu plnohodnotne realizovať rehabilitáciu maloletého. Pokiaľ rodičia obidvaja nesúhlasia s tak finančne náročnou rehabilitáciou je na zvážení matky, či bude v uvedenom zariadení pokračovať v rehabilitácii alebo zvolí zdravotné zariadenie hradené zdravotnou poisťovňou. Súd prvého stupňa nezohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného od februára 2012. Poukázal na to, že výživné má spotrebný charakter a je ho potrebné riešiť bez odkladu tak, aby bola čo najskôr zabezpečená výživa maloletého. Súd prvého stupňa konštatoval, že vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a odročovať ďalej vec sa mu javilo ako neefektívne vzhľadom na to, že by sa konanie predlžovalo a eskaloval by napätie medzi rodičmi. Čo sa týka úpravy styku otca s maloletým súd prvého stupňa sa nestotožnil s tvrdením matky, že doteraz upravený styk predbežným opatrením je dostačujúci. Maloletý je o rok starší, jeho zdravotný stav sa normalizuje a zlepšuje a otec prejavuje o maloletého záujem, o čom svedčí veľký počet návrhov na nariadenie predbežných opatrení, ktoré na súd podával. Súd prvého stupňa mal tiež preukázané, že vzťahy medzi rodičmi sa ani napriek dĺžke konania neupravili, nezlepšili, stretávanie sa otca s maloletým je za asistencie rodinných príslušníkov a iných osôb, čo nepôsobí stabilizujúco a ukludňujúco hlavne pre maloletého Filipa. V súčasnosti je prítomnosť matky pri stretávaní otca so synom podľa názoru súdu prvého stupňa nadbytočná. Maloletý je menej závislý na sústavnej starostlivosti zo strany matky a starostlivosť, ktorú maloletý potrebuje je schopný zabezpečiť aj otec. Súd prvého stupňa konštatoval, že výchovne pôsobil na rodičov počas celého konania, žiaľ bezvýsledne. Súd prvého stupňa zdôrazňoval, že maloletý má právo, aby bol čo najväčšiu časť života s oboma rodičmi a otec má voči maloletému nie len povinnosti, ale aj práva. Súd prvého stupňa zohľadnil vzdialenosť bydlísk rodičov a skutočnosť, že takto upravený styk je dostačujúci na zabezpečenie pravidelného kontaktu otca s maloletým. Súd prvého stupňa zdôraznil potrebu stabilizovania pomerov maloletého, čo je dôležité pre jeho zdravý fyzický a psychický vývoj.

Zročné výživné určil súd prvého stupňa za obdobie od 05.04.2012 do 28.02.2014, ktoré uložil uhradiť podľa § 160 O.s.p. jednorazovo. Neprihliadol na tvrdenie otca, že nemá dostatok finančných prostriedkov, keďže mu má byť vyplatený v apríli 2014 podiel zo zisku.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obidvaja rodičia.

Matka v odvolaní namietala nedostatočne zistený skutkový stav, ako aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odvolanie podala v časti určenia výživného na maloletého a v časti úpravy styku otca s maloletým a žiadala zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že otec bude zaviazaný prispievať na výživu maloletého I. výživným vo výške XXX € mesačne od 15.02.2012, pričom bude rozhodnuté aj o zročnom výživnom za obdobie od 15.02.2012 a styk otca s maloletým bude

upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým I. každý utorok v čase od 14.30 hod. do 17.30 hod. a v sobotu od 14.30 hod. do 17.30 hod. za prítomnosti matky. Namietala celkový postup prvostupňového súdu v právnej veci, konanie bolo začaté 05.04.2012 od tejto doby sa konalo celkovo 5 pojednávaní, z toho súd konal vo veci samej na 4 pojednávaniach. Pojednávania boli nariadené len z neprimerane dlhým časovým odstupom, keď bol daný priestor na vyjadrenie na prvom pojednávaní, ktoré sa konalo 10.07.2012, odvtedy priestor na vyjadrenie nedostala. Napriek tomu, že pojednávanie z 05.02.2013 bolo odročené na 30.04.2013 s tým, že sa mal uskutočniť opätovný výsluch otca a matke malo byť umožnené doplniť svoju výpoveď. Na poslednom pojednávaní 04.03.2014 mal súd prvého stupňa zaktualizovaný skutkový stav a nedal jej priestor vyjadriť sa k priebehu styku otca s maloletým, nemal súd prvého stupňa doplnené dokazovanie o jej výpoveď. Žiadala nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, k otázkam spôsobilosti obidvoch rodičov postarať sa o maloletého a tak upraviť styk otca s maloletým. Súd prvého stupňa arbitrálne vyhlásil dokazovanie za skončené. Postupom súdu jej bolo znemožnené riadne pred súdom konať a tým došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Samotné konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností je o to zložitejšie, že maloletý má od narodenia zhoršený zdravotný stav, na uvedené okolnosti súd prvého stupňa neprihliadol. Maloletý musí denne rehabilitovať, pretože svalová hypotónia neskočila dňom, kedy sa maloletý postavil na nohy a táto so sebou prináša ďalšie zdravotné problémy. Súd prvého stupňa zdravotný stav maloletého bagatelizoval a dôležitosť jej starostlivosti a potrebu jej prítomnosti výrazne podcenil. Nesúhlasí preto s rozhodnutím súdu prvého stupňa v časti úprave styku otca s maloletým, že bol styk upravený bez jej prítomnosti, pričom poukázala na to, že uznesením 9P 72/2012-1103 z 19.02.2014 zamietol súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia s odôvodnením, že od úpravy styku predbežným opatrením súdu prvého stupňa 9P 72/2012-349 z 31.10.2012 nedošlo k zmene pomerov. Vzniká preto otázka k akej zmene pomerov došlo od 19.02.2014 do dňa rozhodnutia súdu prvého stupňa, čo je obdobie 13 dní, keď bol styk upravený rozdielne. Za podstatnú okolnosť považuje zdôrazniť, že otec sa nedostavil na styk celkovo 86 krát, čo znamená, že pri frekvencii stykov 8 stykov za mesiac sa otec z vlastného rozhodnutia nedostavil na styk v dĺžke 10 a pol mesiaca od vydania predbežného opatrenia. Otec teda žiada rozšírenie styku aj napriek tomu, že sa nerealizuje ani ten styk, ktorý bol nariadený, otec sa teatrálnie dožaduje asistencie tretej a nezávislej osoby pri realizácii styku s maloletým. Otec svojim správaním obťažuje aj ju ako matku, voči nej sa správa agresívne, čo vyvrcholilo 05.11.2013, kedy ju počas styku v prítomnosti maloletého fyzicky napadol. Zdôraznila, že súd prvého stupňa neprihliadol ani na skutočnosť, že od 01.05.2014 má nastúpiť do zamestnania, preto realizácia styku otca s maloletým v utorok v čase od 9.00 hod. bude vzhľadom jej pracovný čas nevyhovujúca. Jej pracovná doba je od 6.30 hod. do 14.30 hod.. Nesúhlasila ani s rozhodnutím prvostupňového súdu v časti úpravy výšky vyživovacej povinnosti. Poukázala na to, že maloletý I. má od 3 mesiacov svojho veku má zdravotné problémy, od 3 do 9 mesiacov veku rehabilitoval v štátnom zariadení metódou podľa X., toto zariadenie navštívil celkovo 19 krát, potom rehabilitoval v špecializovanej nemocnici Z. F..E..D., v Y. G.. Napriek jej úsiliu, ako aj úsiliu rehabilitačných pracovníkov sa nepodarilo zabezpečiť želaný progres, preto objednala maloletého na rehabilitačný pobyt v neštátnom zariadení R. medical center v P., kde nastal veľký pokrok, keďže maloletý sa postavil na nohy a začal sám vzpriamene sedieť. Odborný lekár doporučil pobyt v R. centre zopakovať a doporučil aj cvičenia so záťažou, hypoterapiu, hydrokinéziu terapiu, kondičné posilňovanie, nosenie špeciálneho lykrového obleku, celodenné nosenie vysokej ortopedickej obuvi. Súd prvého stupňa nedostatočne zistil príjem otca, nevyhovelo jej návrhu na doplnenie dokazovania predložením daňového priznania spoločnosti R. F..E..D., neprihliadol na to, že otec je vlastníkom rodinného domu, ktorého hodnota je odhadovaná na XXX.XXX €, užíva osobné motorové vozidlo M. F., náhrady na domácnosť hradí alikvotne, pretože žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za predčasné. Podaním zo dňa 24.06.2014 oznámila matka maloletého, že nastúpila do práce, pretože maloletý nebol prijatý do materskej školy, nachádza sa v starostlivosti jej rodičov.

Otec podal odvolanie v časti úpravy styku a v časti určenia výživného od 01.03.2014 do budúcnosti. Pri úprave styku poukázal na to, že za posledné dva roky nie z vlastnej viny strávil so synom minimum času, oddialovanie kontaktu syna s otcom vzhľadom na vek syna by mohlo mať nenapraviteľné následky pre syna a jeho ďalší vývoj, ktorý sa prejaví minimálne v horšom osobnom vzťahu syna s otcom alebo zmarenej akceptácii otca zo strany syna. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že je plne spôsobilý sa o syna postarať a je schopný realizovať svoje rodičovské práva a povinnosti. Zdravotný stav syna, jeho vek, vyspelosť a citová väzba k otcovi nie je dôvodom, pre ktorý by nebolo možné upraviť širšie jeho styk s maloletým. Žiadal preto zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti úpravy

styku tak, že bude mať právo sa s maloletým stretávať každý páry víkend v kalendárom roku v čase od piatka od 15.00 hod. do pondelka do 9.00 hod. nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v piatok od 9.00 hod. do 18.00 hod.. Takáto úprava je len na prospech maloletého a zároveň neobmedzí žiadne práva matky na starostlivosť o maloletého. Zdôraznil, že má syna rád a chce tento vzťah ďalej rozvíjať. K určení výšky výživného uviedol, že nesúhlasí s takto určenou výškou výživného, keď vlastníkom motorového vozidla M. F. je spoločnosť R. F.E..D., toto vozidlo je určené len na služobné účely, podniká v takej oblasti, kde nie je možné účtovať na čierno, resp. neúčtovať niektoré vykonané práce a poskytnuté služby, jemu na živobytie ostáva XXX €, keď za rok 2011 mal zárobok XXX € a jeho výdavky boli XXX €, za rok 2012 mal príjem XXX €, pričom jeho výdavky boli XXX €, roku 2013 mal príjem XXX € a z podnikania čistý zisk vo výške X.XXX,XX €. Ani v roku 2014 sa jeho finančná situácia nezmenila, viackrát poukazoval na to, že nie je v jeho silách uhrádzať nákladnú liečbu pre syna v R. centre a navrhoval matke liečbu v zariadeniach, kde sú pobyty v plnom rozsahu hradené zdravotnou poisťovňou a sú pre syna postačujúce. Poukázal na majetkové pomery matky, ktorá zatajovala svoj príjem, keď on priznal všetok svoj príjem a uviedol, že je spôsobilý platiť výživné vo výške XXX € za mesiac od právoplatnosti rozhodnutia.

Kolíznym opatrovníkom uviedol vo vyjadrení k odvolaniu, že sa plnom rozsahu pridrižiava svojich prednesov na pojednávaní zo dňa 04.03.2014.

Okresný prokurátor poukázal, že súd konal vecne správne, vecne a v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a Zákona o rodine, súd riadne a podrobne prešetril a dostatočne vyhodnotil dôkaznú situáciu, berúc pritom na zreteľ najmä záujmy maloletého dieťaťa. Na každom pojednávaní sa snažil viesť účastníkov k dohode, aby tak zabezpečil riadne výchovné prostredie maloletého. Účastníci si komplikovali svoje vzájomné vzťahy nespočetnými podávaniami trestných oznámení, ktoré boli vyhodnotené ako nedôvodné a boli v trestnom konaní odmietnuté. Taktiež v civilnom konaní účastníci nešetrili podávaním množstva odvolacích návrhov tak zo strany otca, ako aj matky, čo taktiež bránilo súdu vo veci riadne a plynulo konať. Otec však pochopil svoj podiel viny a povýšil záujem dieťaťa nad žabomyšie vojny a ustúpil od takého konania. Svojho práva styku s maloletým sa domáhal cestou návrhov na vydanie predbežných opatrení, čo však bolo v jeho postavení a situácii pochopiteľné. K samotnému pojednávaniu, ktoré sa konalo 04.03.2014, kde matka spolu s právnu zástupkyňu uviedli, že bola pozmenená zápisnica, konštatuje, že je zarážajúce k akým praktikám a obvineniam sa uchýľuje matka a jej právna zástupkyňa, keď zápisnica z pojednávania potvrdzuje také konanie sudkyne, aké bolo pri odovzdávaní zápisnice a žiadna zo strán nenamietala. Matka namieta konanie každého orgánu, Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, prokuratúry, súdu, taktiež každé rozhodnutie týchto orgánov, snažiac sa dosiahnuť styk maloletého s otcom len za svojej prítomnosti, čo nie je v prospech dieťaťa. Pokiaľ matka namieta styk otca v utorok od 9.00 hod. uviedol, že ak dieťa nebude v materskej škole, bude v starostlivosti starých rodičov počas práce matky, nie je dôvod, aby ho starí rodičia otcovi odovzdali. Súd prvého stupňa jednoznačne zastabilizoval výchovné prostredie pre maloletého, ktorý má právo aj na matku, ako aj na styk s otcom. Maloletý má právo vyrastať v harmonickom výchovnom prostredí, kde svoj podiel na výchove nesú obaja rodičia. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny.

Účastníci vo svojich vyjadreniach k odvolaniam zotrvali na svojich prednesoch, zopakovali obsah svojich doterajších prednesoch a navrhli rozhodnúť v zmysle svojich odvolacích petítovej.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné vyhovieť, odvolaniu matky je potrebné vyhovieť čiastočne.

Ako vyplýva z obsahu spisu predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému I., O.. XX.XX.XXXX, predmetom odvolacieho konania je úprava vyživovacej povinnosti k maloletému a úprava styku otca s maloletým.

Výška vyživovacej povinnosti :

V časti určenia výživného súd prvého stupňa síce vykonal dokazovanie, avšak toto nesprávne vyhodnotil. Vyživovacia povinnosť rodiča je jeho zákonnou povinnosťou a túto je povinný rodič si plniť do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (62 ods. 1 Zák. o rodine). Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, môže byť plnená formou osobnej starostlivosti alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť podľa § 62 ods. 4 Zák. o rodine, druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napr. bývania alebo stravovania, treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzovanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytnutím vecných plnení, ako je bývanie, strava, nákup ošatenia a zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pochybil súd prvého stupňa, keď uvedené formy vyživovacej povinnosti nerozlíšil, keď tu je potrebné prihliadať na skutočnosť, že vo veku maloletého I. ide o dieťa útleho veku, ktorý bol odkázaný na starostlivosť matky a ekvivalentom starostlivosti matky je finančné plnenie zo strany otca. Odvolací súd preto považoval za potrebné zmeniť takto určenú vyživovaciu povinnosť, a to tak, že od 05.04.2012 do 07.10.2012 určil výživné vo výške XXX €. Takúto sumu výživného určil súd s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého, ktoré vyčíslila matka vo výške XXX €. Tieto potreby nemožno považovať za nadštandardné, keďže ide o malé dieťa, s výživou ktorého je spojený nákup plienok, doplnkovej výživy a zdravotnej starostlivosti a najmä zdravotná starostlivosť o maloletého zaberá podstatný podiel na vyživovacej povinnosti. V uvedenom období bola matka na materskej dovolenke, nemala možnosť príjmu, poskytovala dieťaťu osobnú starostlivosť a preto je potrebné, aby sa plnou mierou na tejto starostlivosti podieľal otec maloletého. Matka maloletého 08.10.2012 nastúpila na rodičovskú dovolenku, kedy poberala len rodičovský príspevok vo výške XXX €, opätovne nemala možnosť zamestnať sa z dôvodu starostlivosti o maloleté dieťa a celodenne zabezpečovala potreby maloletého dieťaťa, čím si plnila svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Za uvedené obdobie vyčíslila matka odôvodnené potreby dieťaťa vo výške XXX €. Odvolací súd akceptuje, že otec na túto formu súkromnej liečby nie je ochotný prispievať, matka však preukázala, že využila všetky možnosti liečby a rehabilitácie maloletého, pričom v cente R. dosahuje maloletý najlepšie výsledky. Pod odôvodnenými potrebami dieťaťa v danom prípade nemožno považovať len zabezpečenie výživy, ale zabezpečenie všetkých potrieb súvisiacich s maloletým a najmä s jeho zdravotnou starostlivosťou, kde je treba zohľadniť prepravu maloletého do zdravotného, či rehabilitačného zariadenia ďalšie potreby s týmito súvisiace. Spôsob liečby maloletého v danom prípade nemôže posudzovať ani odvolací súd, pretože toto nepatrí do jeho kompetencie. Odvolací súd priznal výživné od podania návrhu podľa § 77 ods. 1 Zák. o rodine, keďže ani odvolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre spätné priznanie výživného. Zákon o rodine nedefinuje, čo sú to dôvody hodné osobitného zreteľa, v konaní nebola zistená žiadna taká okolnosť, ktorá by matke bránila podať návrh na úpravu vyživovacej povinnosti skôr. K možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca maloletého odvolací súd uvádza, že suma ktorú navrhuje otec vo výške XXX € v žiadnom prípade nezabezpečí ani tie najzákladnejšie potreby maloletého od právoplatnosti rozhodnutia aj keby bol zdravý. V zmysle § 77 ods. 1 Zák. o rodine sa výživné priznáva od začatia konania a nebolo preukázané, že by si otec plnil vyživovaciu povinnosť v predmetnej výške do právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodujúca na strane povinného rodiča je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Za schopnosť rodiča treba považovať reálny príjem rodiča, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia, je potrebné posúdiť aj objektívne možnosti povinného rodiča, ako sú zdravotný stav, vzdelanie, prax a skúsenosti v odbore. Pre posúdenie možnosti a schopnosti povinného rodiča nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti. Otec v konaní nepreukázal žiadnu neschopnosť dosahovať reálny zárobok tak, aby bol schopný poskytovať súdom určené výživné, najmä, keď je objektívne dané, že zdravotný stav maloletého je zhoršený a náklady na liečenie maloletého vzhľadom na nesúhlas otca musí znášať matka. Schopnosti a možnosti povinného rodiča je potrebné posudzovať komplexne a najlepším ukazovateľom je životná úroveň povinného rodiča. Otec vlastní v O. rodinný dom v hodnote XXX.XXX €, podniká od roku 2007 v oblasti, ktorú treba považovať za oblasť, kde možno dosiahnuť vyšší príjem - oblasť automatizačnej techniky, informatiky a hardware, poskytovanie softwaru, návrhy, údržba a realizácia počítačových sietí a v oblasti kultúry, vzdelávania, poradenstva, ekonomiky a účtovníctva, cestnej a nákladnej dopravy, prenájmu, kúpy a predaja. Z obsahu jeho podaní je zrejmé, že je spôsobilý zabezpečiť maloletému slušnú životnú úroveň, ale asi len v prípade, keby bol maloletý v jeho priamej starostlivosti, nie je ochotný poskytovať matke výživné. Napríklad z vyjadrenia na č.l. 166 spisu vyplýva, že otec nesúhlasil so skupinovým plaveckým výcvikom maloletého a žiadal a tvrdil, že zaplatí inštruktorku plávania, ktorá by chodila s maloletým plávať k nemu do bazéna.

Odvolací súd posúdil aj majetkové pomery matky podľa čerpania materskej a rodičovskej dovolenky, od 01.05.2014 nastúpila matka opätovne do práce, kde odvolací súd vychádzal z jej zárobkov pred nástupom na materskú dovolenku, ktorý bol v rozsahu XXX € až X.XXX €. Zároveň ja matka vlastníčkou bytu a deklarovala úspory. Maloletý je už vo veku, kedy si matka nemôže plniť svoju vyživovaciu povinnosť len osobnou starostlivosťou, ale čiastočne je povinná podieľať sa aj ona finančne na zabezpečení potrieb maloletého. Od 01.05.2014 preto odvolací súd určil výživné vo výške XXX €. Odvolací súd dáva do pozornosti rodičov a opakovane zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť je zákonná povinnosť každého rodiča a zákonné právo každého dieťaťa a túto si musí rodič plniť aj na úkor svojich osobných potrieb. Objektívny fakt, že dieťa má zhoršený zdravotný stav navyšuje výšku vyživovacej povinnosti a tento stav je dostatočne podložený lekárskymi správami, potvrdeniami a podľa názoru odvolacieho súdu o tomto nie je možné ďalej polemizovať a hlavne zdravotný stav vzhľadom k výživnému a úprave styku bagatelizovať.

Odvolací súd rozdielne rozhodol aj pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým. Odvolací súd zdôrazňuje, že pre úpravu styku rodiča s dieťaťom predpokladá Zákon o rodine predovšetkým dohodu rodičov. Ak takáto dohoda nie je možná je potrebné, aby rozhodol súd a rodičia sa tomuto rozhodnutiu musia podriaďovať. Súd rozhoduje s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa, bez ohľadu na predstavu a pocity rodičov. K samotnej úprave styku je potrebné uviesť, že obidvaja rodičia deklarujú lásku k dieťaťu, podľa svojich predstáv bez absolútnej tolerancie voči druhému rodičovi. Ich nenávistné postoje voči sebe škodia dieťaťu viac ako si rodičia dokážu predstaviť. Žiadne súdne rozhodnutie neupraví styk rodiča s dieťaťom tak, aby boli všetci spokojní, ak chýba dobrá vôľa, slušnosť a vzájomná akceptácia. Milujúci rodič neznevažuje druhého rodiča, nespochybňuje všetky jeho výchovné postupy a neznevažuje ho v jeho rodičovskej pozícii. Nezmyselnou vojnou, ktorú rodičia medzi sebou rozpútali sa ochudobňujú o najkrajšie chvíle, ktoré môžu s dieťaťom prežívať. Vzniká otázka, čo sa musí stať, aby sa v tejto nenávisti zastavili. Dohoda rodičov v tomto prípade ani napriek snahe súdu a všetkých zainteresovaných v tomto konaní nie je možná. Záujem dieťaťa je kontakt s druhým rodičom, ale za podmienok, aby to vyhovovalo dieťaťu. Rodičia ani napriek dĺžke konania a snahe všetkých zainteresovaných neprejavili vôľu k dohode. Úpravu styku odlišnú od súdu prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania odvolací súd zväžil, pretože dieťa nechodí do materskej školy, nie je zvyknuté byť v inom prostredí, všetok čas trávi s matkou, zatiaľ nie je vhodné, aby sa upravoval styk na dlhšie obdobie s prespatím. Doposiaľ upravený styk nesplnil svoj účel a jeho rozširovanie by zle pôsobilo na dieťa, keď toto nie je zvyknuté na iné prostredie, osoby a navyše má zvláštny zdravotný režim. Odvolací súd nespochybňuje spôsobilosť otca postarať sa o maloletého, ale vzhľadom na skutočnosť, že k styku nedochádza, resp. dochádza za veľmi dramatických okolností, dieťa s otcom nebolo dlhšiu dobu, nie je vhodné takto na silu upravovať styk otca s maloletým, pričom odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že má predovšetkým na zreteli záujem maloletého a nie predstavy a priania rodičov. Vynucovanie styku s maloletým, môže maloletého poškodiť a je preto len na rodičoch, aby svoje správanie upravili a korigovali tak, aby sa styk mohol realizovať. Je v prvom rade potrebné vytvoriť kontakt otca s maloletým, aby dieťa prežívalo styk v pohode a harmónii. Rodičia doteraz neprišli na to, že vzhľadom na vzdialenosť bydlísk, vek maloletého, ako aj zdravotný stav maloletého je potrebné sa dohodnúť. Ak rodičia budú v takomto konaní pokračovať, budú dieťa trápiť, čo nesvedčí o kvalite ich rodičovskej funkcie. Odvolací súd preto upravil styk otca s maloletým v nepárnom týždni každú sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v ďalšom párnom týždni v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod., odvolací súd stanovil výnimku, kedy sa styk nebude realizovať počas liečebných pobytov maloletého. Účelom liečebného pobytu maloletého je klud a pokoj a sústredenie sa na rehabilitáciu na dosiahnutie zlepšenia zdravotnému stavu. Nie je vhodné, aby spôsob akým sa realizuje styk otca s maloletým, vyrušoval maloletého počas liečebných pobytov. Odvolací súd upravil stretávanie sa otca s maloletým bez prítomnosti matky, pretože za danej situácie sa toto nejaví, ako vhodné riešenie. Aj len priemerne empatické dieťa sa za prítomnosti dvoch nepriateľských rodičov nemôže cítiť dobre. Stretnutia za takýchto podmienok nemôžu byť dieťaťu na prospech. Zo spisu vyplýva, že otec je schopný o dieťa sa postarať po celú dobu stretávania a má na to vytvorené podmienky. Je teda na matke, aby otcovi nechala priestor, aby mohol sám výchovne pôsobiť na dieťa a aby sa nadviazal kontakt otca s dieťaťom. Uvedená skutočnosť viedla odvolací súd k tomu, že určil styk v užšom rozsahu ako súd prvého stupňa, keď má za to, že tieto kontakty sú narušené a odlúčenie maloletého od matky na dlhšie obdobie by mu mohlo spôsobiť nepohodu. Prespávanie malého dieťaťa v neznámom prostredí bez prítomnosti blízkej osoby nie je v jeho záujme. Odvolací súd upravil styk aj v pracovný týždeň vždy v párnom týždni v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod., kedy vzhľadom na pracovnú dobu matky je táto spôsobilá zabezpečiť

odovzdanie dieťaťa, či zabezpečiť odovzdanie dieťaťa prostredníctvom svojich rodičov. Úprava styku súdom prvého stupňa počas celého dňa v čase, keď matka maloletého nastúpila do práce sa javí odvolaciemu súdu, ako nevhodná. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že v ktoromkoľvek štádiu konania aj napriek súdnemu rozhodnutiu je možná medzi rodičmi dohoda o styku, ktorá bude v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Bez ohľadu na to, kto túto situáciu spôsobil, je potrebné, aby rodičia prihliadali na záujem dieťaťa a v jeho záujme komunikovali korektne.

Odvolací súd má zato, že vec je potrebné ukončiť bez ďalšieho dokazovania, keď v spise konštatované skutočnosti postačujú na rozhodnutie vo veci. V danom prípade je dôležité, čo konštatoval aj súd prvého stupňa stabilizovať pomery maloletého a ukončiť konflikty medzi rodičmi.

Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p..

V časti zročného výživného odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., keďže odvolací súd nemal pre výpočet zročného výživného dostatočné podklady. Bude úlohou súdu prvého stupňa, aby vypočítal zročné výživné od začiatku plnenia povinnosti, t.j. od 05.02.2012 do rozhodnutia súdu prvého stupňa a určil podmienky zročnosti tohto výživného podľa § 160 O.s.p., pričom odvolací súd zdôrazňuje spotrebný charakter výživného.

Súd prvého stupňa rozhodne vo svojom rozhodnutí aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.